

Ant. Debeljak:

Zimski dan.

Ves neizmerni oblok nebesni
oblečen je v resne, čemerne oblake;
za reven vbogajme ne vzreš neba
skozi sive cunje meglâ.

Solnce slepo, polunjeno v poldanski čas
in blede, ko device oskrunjen obraz,
blodi v morju meglenem
in gleda se v steklu ledenem
ribnika zamrzlega,
kjer v sredo vtaknjen ko drog z belo zastavo
vodni brizg, tenak in dolg,
temačni kraj ruši kričavo:
tako vrisk svetel prekinja
sesedli mračni molk.

*Je-li to Peserini - ja Bogga mile
Poi*

J. R. Glaser:

Zadnji večer.

Sam s planine, tih in čist,
grem v večerni zarji vroči —
vse je tiho, komaj loči
še od debla kje se list.

O postoj, enkrat, enkrat,
vsaj še vrni se, objemi! —
Sam, mrazé se zdrznem v temi:
spréletel je zarjo hlad.